

Der bør også være betydelig mere fleksibilitet til ejendom nr. 1 – eller hovedejendommen – både på hektargrænsen og antal dyreenheder. Det behøver ikke at slå byggeklodsmodellen i stykker.

Der er en lang række detaljer i lovforslaget, som vi vil se på under udvalgsarbejdet. Der er både plusser og minusser.

Venstre vil godt være med til at lukke utilgittede huller i landbrugsloven, men vi ønsker til gengæld nogle større frihedsgrader for den del af landbrugserhvervet, som skal være ryggraden i dansk landbrug i det næste århundrede. Vi ønsker ikke, at alt nødvendigvis skal være stort, men vi ønsker større mulighed for frihed for den enkelte landmandsfamilie til at forme egen bedrift og egne arbejdsvilkår.

Jeg kan ikke på det foreliggende grundlag give Venstres tilslutning til lovforslaget. Lovforslaget giver ikke landbrugserhvervet den ramme, der er brug for, og det fremmer ikke den virkelyst og dynamik, som er nødvendig, for at landmanden kan overleve i en stadig hårdere konkurrence.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Lad os starte i det små så.

Jeg kunne godt tænke mig sådan grundlæggende at spørge, om Venstre ikke ønsker en politisk bestemt struktur; altså en lovgivning på området.

Og for det andet: Er hr. Mejdahls synspunkt så, at der ikke kan skaffes tilstrækkelig indkomst med de maksimumsgrænser, der ligger i lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Venstres ordfører, hr. Christian Mejdahl, roser de frihedsgrader, der blev indført i 1989-loven. Det får mig til at spørge Venstres ordfører: Er det virkelig Venstres politik for strukturudviklingen, at man finder, det var rigtigt og godt, at vi fik de mængder af gårdslagtninger, vi har set, at vi fik den industrialisering af landbruget, at vi fik den centralisering af landbruget med efterfølgende bulkproduktion og masseproduktion? Er det virkelig Venstres politik?

For mig at se, så er det jo politikken, som er til gavn for de få og til skade for de mange, og jeg kan kun sige, at den frihed, som Venstre her var med til at indføre for de få – skal vi sige for

herremanden – den fratager man jo samtidig husmanden. Er det virkelig Venstres politik?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg vil gerne bede hr. Christian Mejdahl om at uddybe, hvorfor en fordobling, eller som nogle siger, en firedobling af fortrinsstillingen er sådan en torn i øjet på Venstre. Jeg er godt klar over, at der vil være nogle administrative omkostninger ved det her, som jeg godt mener, amterne kan løfte inden for deres nuværende budgetter, men hvad er det derudover, der generer Venstre?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil gerne spørge hr. Christian Mejdahl, om han mener, at mængden af gårdslagtninger bare skal have lov til at fortsætte.

Og så vil jeg også gerne spørge Venstre, om man ønsker, at der ikke bliver åbnet muligheder for nye generationer af folk, der gerne vil være aktive i landbruget.

Christian Mejdahl (V):

Hr. Erling Christensen spørger, om Venstre ønsker en landbrugslov. Ja, det gør vi.

Og så spørger hr. Erling Christensen videre, om ikke de maksimumsgrænser, der nu er sat i landbrugsloven, efter Venstres opfattelse giver grundlag for en tilstrækkelig indkomst. Jo, det gør de også, men det er jo ikke alle landmænd, der kommer op på maksimumsgrænserne.

Det, regeringen gør nu, er at lægge en række sten i vejen for, at en mindre bare kan blive lidt større. Hvis en landmand med 50 ha ønsker at købe naboejendommen på 25 ha, så er der nogle, og i det tilfælde her endnu flere end tidligere, der kan gøre fortrinsstilling gældende og derfor forhindre ham i måske at komme op på de 70 ha – og det er da ikke noget gods – og det er måske den sidste chance, han har. Der byder sig måske ikke den mulighed før i næste generation i det pågældende område, og det er derfor, vi siger, at det er forkert at lægge den fortrinsstilling ind.

Hr. Kristen Touborg spørger, om vi vil fremme mængden af gårdslagtninger. Det har vi ingen ønsker om. Vi har ønsker om, at man har frihed til at tilrettelægge sin egen bedrift, og principielt er vi af den opfattelse, at en handel imellem to personer ikke burde kunne omstødes af tredjemand. Man kunne få en roligere og